

สรุปมติการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันอังคารที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๘

www.senate.go.th

● สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ●

เรื่อง มติที่ประชุม

เรื่องด่วน (๑ เรื่อง)	
<p>- ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา ซึ่งจะครบกำหนด ๖๐ วัน ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘)</p>	<p>ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่สอง กำหนดเวลาแปรญัตติภายใน ๗ วันทำการตามข้อบังคับ</p>

เรื่องที่ค้างพิจารณา (๒ เรื่อง)

๑ รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	เลื่อนการพิจารณา
๒ นโยบายการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	เลื่อนการพิจารณา

เรื่องที่เสนอใหม่ (๒ เรื่อง)

๑ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมการในคณะกรรมการการสาธารณสุข เพิ่มเติม (นายประพนธ์ ตั้งศรีเกียรติกุล เป็นผู้เสนอ)	เห็นชอบให้ตั้ง นางสาวสายฝน กองแก้ว นางวลีรัักษ์ พัทธเมธาพัฒน์ และนางวรรณมนต์ คุณแสน เป็นกรรมการ เพิ่มเติม
๒ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมการในคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง เพิ่มเติม (นายกัมพล สุภาแพ่ง เป็นผู้เสนอ)	เห็นชอบให้ตั้ง นางรจนา เพิ่มพูล เป็นกรรมการ เพิ่มเติม

เรื่องอื่น ๆ (๒ เรื่อง)

๑ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ แทนตำแหน่งที่ว่าง	เห็นชอบให้ตั้ง นางกัลยา ใหญ่ประสาน เป็นกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่าง
๒ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการคมนาคม แทนตำแหน่งที่ว่าง	เห็นชอบให้ตั้ง นายศุภโชค ศาลากิจ เป็นกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่าง

สืบค้นข้อมูลการประชุมวุฒิสภา ได้ที่

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันอังคารที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๘

โดย สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันอังคารที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา นายมงคล สุระสัจจะ ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุม ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมีพลเอก เกรียงไกร ศรีรักษ์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม ก่อนเปิดการประชุม ประธานวุฒิสภาได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใด ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ จำนวน ๑๒ คน เป็นเวลาพอสมควร

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	(ไม่มี)
(๒) รับรองรายงานการประชุม	(ไม่มี)
(๓) กระทู้ถาม	(ไม่มี)

เรื่องด่วน

จำนวน ๑ เรื่อง

- ร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
(วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา ซึ่งจะครบกำหนด ๖๐ วัน ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. .... ของที่ประชุมวุฒิสภา ผู้แทนของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการ เอกสารอ้างอิง สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการ (นายรัฐภูมิ คำศรี) และนิติกรชำนาญการสำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการวิสามัญ (นายศุภวิชญ์ พิมลเอกอักษร) ได้เข้าร่วมประชุม

หลังจากเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านบันทึกหลักการและเหตุผลเสนอต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิงฯ (นายรัฐภูมิ คำศรี) ชี้แจงเพิ่มเติมต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า หลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ เป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่เคยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ ส่งผลให้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญในบางประการ ตามที่ปรากฏในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๗/๒๕๖๓ ซึ่งวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ มีข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ จึงส่งผลให้การดำเนินกิจการพิจารณาขอเท็จจริงหรือศึกษาของคณะกรรมการในการเรียกให้บุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ส่งเอกสาร ไม่มีกลไกและบังคับทางกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีความมุ่งหมายที่จะใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งกำหนดความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในกำกับมาให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารต่อคณะกรรมการ โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับ ๑) การกำหนดคำนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” และคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ๒) การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง ๓) การกำหนดสิทธิประโยชน์ของบุคคลที่มา

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

แถลงข้อเท็จจริงให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ๔) การกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ให้ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการธิการ รวมทั้งข้าราชการที่มีหน้าที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ๕) การกำหนดกลไกตรวจสอบกรณีกรรมการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ๖) การกำหนดมาตรการบังคับให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ไม่สั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ๗) การกำหนดมาตรการเชิงลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจส่งเอกสารหรือให้ข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ดังนั้น การตราพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ เพื่อให้มีเครื่องมือที่มีสภาพบังคับทางกฎหมายในการสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจของฝ่ายนิติบัญญัติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลังจากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้ผู้แทนคณะกรรมการการกฎหมายและการตำรวจ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการรัฐสภามอบหมายให้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๙ แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม โดยสรุปได้ว่า คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว โดยมีความเห็นและข้อสังเกต ดังนี้

๑) มาตรา ๗ วรรคสอง ได้กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือเรียกให้ส่งเอกสารหรือเรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาก็ได้ โดยได้มีการตัดเรื่องการขอให้บุคคลนำวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาออกซึ่งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ที่กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาอยู่โดยไม่ได้ระบุถึงการเรียกวัตถุที่เกี่ยวข้องไว้ ประกอบกับจากคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ๑๗/๒๕๖๓ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งบันทึกการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า คณะกรรมการไม่มีอำนาจในการเรียกวัตถุอื่นใดที่ไม่ใช่เอกสารหรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อมาสอบหาข้อเท็จจริง เนื่องจากคณะกรรมการไม่มีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญา จึงน่าจะเป็นกรณีที่มีความสอดคล้องกันกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและเจตนารมณ์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ดี ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๑๑ ได้กำหนดให้มีการคุ้มครองผู้ส่งมอบวัตถุต่อคณะกรรมการ โดยไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนให้วัตถุต่อคณะกรรมการด้วย ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเฉพาะให้บุคคลส่งเอกสารและเรียกบุคคลมาให้แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น (มาตรา ๖ และมาตรา ๗) โดยไม่รวมถึงการเรียกให้ส่งวัตถุที่เกี่ยวข้องด้วย ประกอบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ วรรคเจ็ด ได้บัญญัติให้เอกสิทธิ์คุ้มครองเฉพาะบุคคล

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

ผู้กระทำหน้าที่และผู้ปฏิบัติตามคำเรียกเท่านั้น เมื่อการเรียกตามร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเพียงให้บุคคลส่งเอกสารและเรียกบุคคลมาให้แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเท่านั้น ดังนั้น การที่มาตรา ๑๑ ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองไปจนถึงผู้ส่งมอบวัตถุให้ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งทางอาญา หรือทางวินัยด้วย จึงน่าจะไม่สอดคล้องกับการให้ความคุ้มครองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและบทบัญญัติในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้

๒) โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๖๓ ว่า พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ ที่บัญญัติอำนาจของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ มาตรา ๘ ที่บัญญัติขั้นตอนในการออกคำสั่งเรียกไว้ และมาตรา ๑๓ ที่กำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ด้วยเหตุผลที่ว่า บทบัญญัติดังกล่าวกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เป็นภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และเป็นบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ เนื่องจากมาตรา ๑๒๙ ได้แก้ไขหลักการของรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ โดยแก้ไขหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการโดยให้มีอำนาจ “เรียก” แทนอำนาจ “ออกคำสั่งเรียก” และแก้ไขจาก “การสอบสวน” เป็น “การสอบหาข้อเท็จจริง” รวมทั้งยังกำหนดผลบังคับทางกฎหมายไว้ในมาตรา ๑๒๙ วรรคห้า เป็นมาตรการเชิงบังคับ โดยให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาที่จะต้องสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหรือในกำกับ ให้ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารหรือแสดงความคิดเห็นตามที่คณะกรรมการเรียก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ให้ดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพไว้แล้ว ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจงใจส่งเอกสาร หรือให้ข้อเท็จจริงหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ให้ถือว่าไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และเป็นความผิดทางวินัยตามมาตรา ๑๔ นั้น จะมีความสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๖๓ ที่เห็นว่า มาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้แก้ไขหลักการของมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญ ฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแก้ไขหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ รวมทั้งยังได้กำหนดผลบังคับทางกฎหมายไว้ในมาตรา ๑๒๙ วรรคห้า เป็นมาตรการเชิงบังคับ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ให้คณะกรรมการดำเนินกิจการในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพไว้แล้ว หรือไม่ นอกจากนี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามบทนิยามในมาตรา ๔ ประกอบด้วยบุคคลหลายกลุ่มและหลายหน่วยงาน ซึ่งมาตรฐานทางวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละองค์กรมีได้อยู่ในมาตรฐานอย่างเดียวกัน ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนดให้การฝ่าฝืนกรณีดังกล่าวเป็นความผิดทางวินัยไว้อย่างชัดเจน

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

แต่ควรให้เป็นอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่จะไปพิจารณาดำเนินการเองโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับหลักการตามร่างมาตรา ๑๔ ที่เพิ่มขึ้นใหม่ที่กำหนดให้ประธานคณะกรรมการธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีหนังสือแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่ไม่ส่งเอกสารหรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นตามที่คณะกรรมการเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจส่งเอกสารหรือให้ข้อเท็จจริงหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ และให้แจ้งผลการดำเนินการให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณีทราบด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรการหรือสภาพบังคับในการเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารของคณะกรรมการเป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายปกติ ที่มีใช้กำหนดให้เป็นความผิดทันทีในร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญดังกล่าว

๓) จากผลคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๖๓ ที่มีผลให้เฉพาะมาตรา ๕ ที่บัญญัติอำนาจของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ มาตรา ๘ ที่บัญญัติขั้นตอนในการออกคำสั่งเรียกไว้ และมาตรา ๑๓ ที่กำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ใช้บังคับมิได้ แต่ไม่ได้มีผลให้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ทั้งฉบับใช้บังคับไม่ได้ โดยบทบัญญัติในมาตราอื่น ๆ ยังคงสามารถใช้บังคับได้ต่อไป รวมทั้งในส่วนที่ใช้บังคับได้ยังได้มีการออกกฎหมายลำดับรองมารองรับเพื่อกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการไว้แล้วด้วย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายจะทำให้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎหมายลำดับรองถูกยกเลิกและใช้บังคับต่อไปไม่ได้ ดังนั้น ในระหว่างที่พระราชบัญญัติฉบับใหม่มีผลใช้บังคับและยังไม่มีกรออกกฎหมายลำดับรอง เพื่อรองรับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ สมควรที่จะกำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้กฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมสามารถใช้บังคับไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่

ภายหลังที่คณะกรรมการได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปราย โดยสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติพร้อมทั้งให้ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะและซักถามประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอบสวนข้อเท็จจริง ให้อำนาจกรรมการในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล เป็นกลไกถ่วงดุลที่ควบคุมการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะว่าการบัญญัติบทลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐให้มีโทษทางวินัย

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

แต่ละหน่วยงานไม่ได้มีมาตรฐานเดียวกันในการพิจารณาโทษ อาจเป็นกลไกที่ผู้บังคับบัญชาใช้กลั่นแกล้งได้ และโทษทางวินัยเป็นการกำหนดบทลงโทษที่เบาเกินไป เนื่องจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติ ตามหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจงใจส่งเอกสาร หรือให้ข้อเท็จจริงหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ต่อคณะกรรมการสิทธิการ อาจส่งผลให้การสอบหาข้อเท็จจริงและการจัดทำรายงานของคณะกรรมการสิทธิการ เกิดข้อผิดพลาด จนสร้างผลกระทบให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนต่อไปได้ อีกทั้งในมาตรา ๑๒ ที่กำหนดให้กรรมการที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นหน้าที่โดยทุจริต ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม เห็นว่า กรณีดังกล่าวคณะกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว หากใช้อำนาจ โดยมิชอบ หรือกระทำใด ๆ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต นับเป็นความผิดตามประมวลกฎหมาย มาตรา ๑๕๗ แล้ว และการนำกรอบมาตรฐานทางจริยธรรมมาใส่ในกฎหมาย ทำให้ต้องตีความมาตรฐาน จริยธรรมว่าคืออะไร เนื่องจากมาตรฐานจริยธรรมเป็นสิ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกัน กำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และหากนำมาใช้กับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาและคณะรัฐมนตรี ก็จะทำให้เกิดสภาพบังคับเช่นกฎหมาย ตามที่ศาลรัฐธรรมนูญและศาลยุติธรรมได้นำไปใช้ให้เกิดสภาพบังคับ พร้อมใช้ดุลพินิจในการลงโทษ อย่างไม่เป็นธรรม ดังนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติไม่ควรให้ความชอบธรรมและยอมรับสิ่งนี้เป็นกฎหมาย รวมทั้ง การใช้ดุลพินิจตีความอาจทำให้เกิดการทุจริตและอาจเกิดการใช้อำนาจเรียกซ้ำซ้อน จนเป็นอุปสรรค ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐได้ ประการต่อไป ผากข้อสังเกตในการเขียนกฎหมายในมาตรา ๔ เกี่ยวกับบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ที่มีการให้หมายความรวมคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม และสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา เป็นการเขียนประเภทกรรมการ ที่แจกแจงเกินไป ควรเลือกว่าจะเขียนความหมายแบบกว้างหรือแจกแจงรายละเอียด

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิงฯ (นายรัฐภูมิ คำศรี) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า ในประเด็นเรื่องของการกำหนดโทษทางวินัย ที่มีข้อสังเกตว่า กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของคณะกรรมการเป็นการกำหนดโทษที่น้อยเกินไปหรือไม่ เนื่องจากในการพิจารณาของคณะกรรมการและในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของคุณคดียุติธรรมที่จะได้รับผลกระทบในเรื่องของการต้องถูกลงโทษในทางอาญาโดยเฉพาะกรณี ของคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๖๓ ซึ่งเป็นเหตุให้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ ที่กำหนดโทษอาญา สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า การกำหนด โทษทางอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำเรียกของคณะกรรมการนั้น เป็นการกระทบสิทธิของบุคคล

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

และเป็นภาระหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่เกินสมควรแก่เหตุ จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่กำหนดโทษให้ทางอาญาไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและเจตนารมณ์สำคัญของมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๖๐ ที่ได้เปลี่ยนแปลงหลักการในเรื่องของอำนาจของคณะกรรมการจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จากอำนาจการสืบสวนสอบสวนในทางอาญาเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริง ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่กำหนดโทษในทางอาญาก็เพื่อให้สอดคล้องทั้งรัฐธรรมนูญและคำวินิจฉัยของศาล ส่วนประเด็นของบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ที่มีข้อสังเกตว่าเหตุใดนิยามคำว่าคณะกรรมการ ถึงมีคำว่า “คณะกรรมการร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา” ขอชี้แจงว่า กรรมการประเภทนี้เป็นคณะกรรมการลักษณะพิเศษ แตกต่างจากคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการวิสามัญที่ถูกแต่งตั้งขึ้นโดยสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้งขึ้นโดยที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยภารกิจของคณะกรรมการดังกล่าวที่จะเป็นภารกิจที่ถูกกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือที่สภามอบหมายเป็นภารกิจพิเศษ แต่คณะกรรมการร่วมกันซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา เป็นคณะกรรมการที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ ซึ่งในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ก็กำหนดให้คณะกรรมการประเภทนี้มีอำนาจที่จะเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลได้ด้วย จึงจำเป็นต้องกำหนดคณะกรรมการประเภทดังกล่าวไว้ในคำนิยามเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ส่วนประเด็นสุดท้าย การกำหนดกลไกตรวจสอบกรณีกรรมการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ซึ่งมีข้อสังเกตว่าเหตุใดจึงกำหนดให้เป็นไปตามในเรื่องของมาตรฐานทางจริยธรรม ในประเด็นนี้มีเหตุผลเดียวกันกับการที่คณะกรรมการพยายามหลีกเลี่ยงในเรื่องของการกำหนดโทษในทางอาญา จึงจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการหรือกลไกบังคับในเรื่องอื่น ๆ มารองรับในส่วนของการกำหนดโทษที่เหมาะสม และมีความจำเป็นตามสมควรแก่เหตุ อีกทั้งปัจจุบันแต่ละสภามีข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกและกรรมการ เป็นมาตรฐานในการควบคุมและตรวจสอบการฝ่าฝืนด้านจริยธรรมในกรณีต่าง ๆ อยู่แล้ว จึงมีการนำมาใช้รองรับในกระบวนการตามมาตรา ๑๒ ของร่างพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติอำนาจเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... ไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๗๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๓ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี แล้วมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๑ คน กำหนดเวลาแปรญัตติ ๗ วันทำการตามข้อบังคับ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

(ไม่มี)

(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา

จำนวน ๒ เรื่อง

๕.๑ รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ตามมาตรา ๒๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐)

(เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗)

ผลการพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะผู้ชี้แจงติดภารกิจสำคัญไม่สามารถเข้าร่วมชี้แจงในที่ประชุมได้ จึงขอเลื่อนการพิจารณาออกไปเป็นวันอังคารที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๘

๕.๒ นโยบายการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑)

(เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗)

ผลการพิจารณา

สำนักการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะผู้ชี้แจงติดภารกิจสำคัญไม่สามารถเข้าร่วมชี้แจงในที่ประชุมได้ จึงขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

(๖) เรื่องที่เสนอใหม่

จำนวน ๒ เรื่อง

๖.๑ ยุติ เรื่อง ขอเสนอยุติตั้งกรรมการในคณะกรรมการการสาธารณสุข เพิ่มเติม นายประพนธ์ ตั้งศรีเกียรติกุล เป็นผู้เสนอ

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมมีมติตั้งกรรมการในคณะกรรมการการสาธารณสุข เพิ่ม จำนวน ๓ ตำแหน่ง โดยเห็นชอบให้ตั้ง นางวรรณนต์ คุณแสน นางวลีรักษ์ พัทธระเมธาพัฒน์ และนางสาวสายฝน กองแก้ว เป็นกรรมการเพิ่ม

๖.๒ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมการในคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง เพิ่มเติม นายกัมพล สุภาแพ่ง เป็นผู้เสนอ

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมมีมติตั้งกรรมการในคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังเพิ่ม จำนวน ๑ ตำแหน่ง โดยเห็นชอบให้ตั้ง นางรจนา เพิ่มพูล เป็นกรรมการเพิ่ม

(๗) เรื่องอื่น ๆ

จำนวน ๒ เรื่อง

๗.๑ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติตั้ง นางกัลยา ใหญ่ประสาน เป็นกรรมการ ในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ แทนตำแหน่งที่ว่าง ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๓

๗.๒ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการคมนาคม แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติตั้ง นายศุภโชค ศาลากิจ เป็นกรรมการ ในคณะกรรมการการคมนาคม แทนตำแหน่งที่ว่าง ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๓

เลิกประชุม เวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา